

VADÁSZ- ÉS VERSENYLAP.

Kedd, május 31.

15. sz.

Harmadik évfolyam 1859.

Jules Gérard újabb levelei.

(Folytatás.)

Január 7-től 14-keig kaptunk ugyan tudósításokat, de egy orosz-lány se volt biztosan bekerítve. Minthogy elutazásunkat Franciaországba 17-ére határoztuk, 14-én felmentünk a Condit Ronhára, az Edough ormán, melly egyik oldalon a tengerre s a másikon a Fedzara tóra és a síkságra néz. E ponton minden buvóhely alattunk és körültünk volt, sőt azt is tudtuk, hogy hiteles tudósítást kapunk elutazásunk előtt a felől, vannak-e orosz-lányok e hegyekben. 15 én az orosz-lány, mellyre először lőttünk, egy kilometrenyire jött azon helyhez, hol az éjet töltöttük. Kölykei vele voltak. Buvóhelye egy hektarenyi nagyságban hozzáférhetlen torkolat volt. Tizenöt arab puska és három karabin volt velünk. Midőn mindenki el volt helyezve, a hajtók lehetőleg közel mentek a buvóhelyhez, mindegyik fára mászott és tüzelni kezdett. A harmadik lövésre a két kölyök megjelent, de két hibás lövés után sértetlenül kimenekültek a körből. A nőstény orosz-lány meg se mozdult; s csak akkor mutatta magát, midőn kölykei már messzire lehettek a buvóhelytől. Arab vadászaink közül heten lőttek reá s egymásután elhibázták. Zamoyski gróf nagy hidegvérűséggel és minden szelesség nélkül lőtt, azonban a távolság meghaladta a hatvan metret s a vadállat épen ugróban volt.

Én a sor végén állva türelmetlenül vártam a másik végen álló vadász lövését. Egyszerre két lövés, az oroszlány ordítása s azon ember kiáltásai hallatszottak, a ki reá lőtt. Mindenki odaszaladt. Én, megérkezvén, a dolgok állását vizsgáltam, nem figyelve a hangok zajára. A vadász, kit ide állítottam, egy peczér volt, ki a grófnál maradt. Minthogy nem rossz lő és egy jó kétesövű karabinnal volt ellátva, azt hittem, hogy reá bizhatom ezen elég jó állomást. A torkolat bejárásánál négy fenyő közt állván, az oroszlánynak el kellett menni mellette, a nélkül hogy őt látna volna. Az első lövést hat, a másodikat tizenöt lépésről tette. Minden arra mutatott, hogy talált. Míg az éj beállt, követtük a csapást, minden reményt nyújtó jel nélkül. Este nyolcz órakor a buvóhely közelében ordított, hova visszatért kölykeit felkeresni és ma reggel ismét nyomoztuk a vadállatot kölykeivel együtt hét órától fogva csupán két órakor mentünk Boneba, utazási előkészületeinket megteendők. November óta, midőn ide érkeztünk, mindössze tizenöt him-nöstény és kölyök oroszlányt láttunk. Nyolczat közülök meglőttünk s a Dest Remoul egyetlen oroszlánykölyke is elesett.

A többiek igen jól érzik magukat s várják megérkezésünket tavaszkor. Az arabok által megölt két párduczot nem számítom ide. Remélem, hogy márczius hónapban ismét köztük leszünk több europai karabinnal s olly kopófalkával, melly majd elbánik az oroszlánykölykekkel.

U. I. Sajnálom, hogy Zamoyski János gróf nem szentelheti minden idejét az oroszlányvadászatra. Ő anyagilag és szellemileg arra van teremtve, hogy sikert arasson e hasznos és nehéz pályán. Ő is, mint Branicki Xavér és Konstantin grófok, könnyen türi a nélkülözést s ezen egész hosszas és terhes hadjárat egész folyama alatt mindig megtartá erélyét a fáradalmakban és nyugalmát a veszélyben.

Remélem, hogy jövő márcziusban ismét velünk tartand s hogy Branicki Xavér és Konstantin grófokkal egyetemben összeállithatunk tiz jó karabint. A legnagyobb örömmel hallottam, hogy Devisme feltalálta golyóinak alkalmazási módját a Lefauchaux-fegyverekbe. Eszerint gyorsabban tölthetünk s arab vadászainkat is megtanithatjuk ezen eljárásra. Két hónapi vadászydényünk alatt, tiz négyszög mértföldnyi területen az oroszlányok következő martalékokat ragadtak el: 25 lovat és öszvért, 230 bikát, ökröt és tehenet, 202 juhot és egy arabot.

III.

Bon-Fat, april 10-én 1859.

Vadászataink márczius 30-án kezdődtek, egy közeledés által, melly reggel hét órától esti ötig tartott. Azért idézem e tényt, mert vadász-émlékezet óta talán az egyetlen. Nem olly állatról van itt szó, melly elbukik; hanem egy nagy oroszlányról, melly miután az éjet a sikon tölté, mintegy nyolez-tiz mértföldnyi tért járt be, hogy jó helyet találhasson, hol a napot eltöltse.

April 2-án egy nőstény oroszlányt támadtunk meg, két kölykével együtt, a belleveui rejtekhelyen, Bone és a Fedzara tó közt, egy kilomerenyi a Philippevillebe vezető uttól. A kopók alig bocsáttattak szabadon, már is rendkívüli hévvel nyomozták a vadállatot, melly a kürtök hangja által is elrémitve nem késett a szigoruan őrzött körből kimenni. Ezuttal ismét Konstantin grófnak egyik vadásza nyitá meg a hadjáratot dicsőségesen. Valorek, kit az oroszlány előbb meglepett, semmint ő reá lőtt volna, kénytelen volt a vadállat fejére löni, daczára annak, hogy fegyvere Devisme-golyókkal volt megtöltve.

Szerencséjére a derék fiúnak, a lövés — bár lesiklott a homlokesson, mégis olly erős volt, hogy eldönté az oroszlányt, melly úgy szólva röptében lön találva. Azt híven, hogy megölte, Valorek az első oroszlánykölyökre lőtt, mellyet szerencsésen meg is ölt, de csak ekkor láthatá, hogy az oroszlány felkapaszkodott a mélysegből, mellybe legurult s megtámadta egyik arab vadászunkat, ki a hegy másik oldalán állt, nem messze tőle. Ez eszélyesebb volt és nem várt olly soká, hanem kilötte két golyóját, hogy megnyugtassa lelkiismeretét s aztán elfutott. Ezalatt a kopófalka megérkezett s az oroszlány által hirtelen megállítatott. Minden oldalról hallali kiáltás hangzik, de az állomások távol vannak egymástól s a vadászok nem mindnyájan érkezhetnek oda jókor. Tizenkettő még is ott volt s köztük az egyik trombitával. A kör mintegy 50 metrenyi szélességű. Nagyon könnyű dolog az oroszlányt bizonyosan megölni; de az arabok szabad utat engednek neki s a vadállat miután legjobb kutyánkat Tapageant megölte, helyet csinál magának s kiemenekül a golyók zápora közt, melly több zajt mint bajt csinált. Két órai vadászat az egész falkával, nagy hallali s végre egy vadkan nyomozása, ezek voltak eseményei e napnak, melly csupán az oroszlánykölyök megöletése által lett nevezetessé. Másnap az oroszlány az éj egy

részén át ordított, kölykét előszólitva s megölt két bikát, hogy másik kölykét megvizsgálja.

A föld nagyon száraz lévén odahagytuk ezen orosz lányt, hogy majd alkalmasabb időben ismét felkeressük s Vignier úr birtokára jöttünk, kinek sok panasza volt az orosz lányokra. April 7-én este megöltek három ökröt e major közelében. Másnap kilencz órakor megtámadtak a vadállatokat. Kutyaink mindjárt kezdetben egy vadkant kezdvén nyomozni, lehetlen volt őket az orosz lány után hajtani s így kénytelenek voltunk vadászatunkat csak az arab kutyákkal folytatni, mellyek soha se hagynak el bennünket. E jó kis állatok esodát miveltek; de az orosz lányok kigunyolván őket, egész nap sem tettek egyebet, mint ide s tova bujkáltak fekhelyükön. Azonban az arabok is közéjük vegyülvén, úgy színlették, mintha be akartak volna menni buvóhelyükre s néhány lövést tettek; azonban az egyik orosz lány megharagudott és elriasztotta őket, úgy hogy az emberek és állatok csak távolról nézhették az orosz lányokat, mellyek igen keveset látszottak törödni a reájuk irányzott lövésekkel. Tegnapelőtt és tegnap semmi se történt.

(Folytatjuk.)

A pesti gyep története.

Azon maradandó emlékek közt, mellyek nemzeti mivelődésünk újabb történetében hazánk nagy fiának Széchenyi István grófnak korszakát jelölik — méltó helyet foglal a pesti gyep s a hazai lóversenyzésnek ezen történet megalapítása is.

Ez emlék becsét s a vele összefüggő név kegyeletét, most — harminczkét év letelte után — nem csupán az által látjuk növelve, hogy a pesti határ homokbuczkás területének egy része sik, pázsitos, árnyas, nevető oázzá lön átváltoztatva s hogy a lóversenyzés a honi nemesített lótenyésztésnek vált hatalmas emeltyűjévé: hanem és főkép az által, hogy a nagy gróf a lóversenyek eszméjével s életbe léptetésével a társulati szellem kifejlődésének tette le alapját, mellynek — mellözve most a nemzetéletre gyakorlott egyéb üdvös befolyását — látható eredményeit csupán az országban fennálló öt lovaregyletet s a magyar gazdasági egyesületet emlitjük, mint a melly egyenesen az 1827-ki első pesti lóversenyek alkalmából alakult lovaregyletnek köszöni keletkezését.

Ez idő szerint, midőn az úttörő jelesek sorát napról napra fogyni látjuk, méltán tartva attól, hogy mahólnap nem lesz, ki mint kortanú s tetteleg részes a pesti gyep történetéről hiteles adatokat nyujtson az utókornak: kötelességünknek tartók ez adatoknak összeállítását, lapjaink szük köréhez mérve e helyt röviden, de fenn-

tartva magunknak azt, hogy a pesti lovaregylet jövő évkönyvében az egylet 32 évi működéséről s fokozatos fejlődéséről részletesebben szólhassunk.

1827-ben, midőn gróf Széchenyi István Pesten a nemzeti casino megalapításán fáradozott, merült fel egyszermind az eszme is: a honi elhanyagolt lótenyésztés milly lendületet nyerhetne az által, ha Pesten mint központon lófuttatás tartatnék, hol a vért kipróbálni, a jó lovakat tenyésztésre alkalmazni s a tenyésztőket díjak útján új buzgalomra ösztönözni lehetne.

Ez eszme akkor méltán merésznek tűnhetett fel. Lóverseny, ennek minden kellékei, tényezői nélkül! Hol a társulat, melly az ügyet vezesse s költségeit viselje; hol a versenyre készítő díjak, szabályok, intézmények; hol a versenyre idomított lovak s ha ezek kerülnének is, hol a tér, mellyet pályakörre alkalmazni lehessen? Mindez merőben hiányzott. De gróf Széchenyi István nem az a férfiú volt, ki a kezdet nehézségeitől visszarettenjen s a kezébe vett ügyet elejtse. Felszólítására rögtön csatlakozott hozzá több lelkes hazafi, kik a terv kiviteléhez jó tanáccsal, fáradozással s pénzáldozattal is járulni vállalkoztak.

Futtatásra alkalmas tért találni volt az első — nem esekély feladat. „Üljünk lóra, járjuk be a pesti határt s keressük az ígért földét!” mondá a nemes gróf, ki a dolgot mindig gyakorlati oldalán szerette kezdeni. És úgy lőn. Másnap reggel a váci sorompón át kis lovascsapat indult a Rákosra. Élén az összetartó kaposkő gróf Széchenyi István; mellette s körülé Heinrich Nep. János lovag, Mayerffy Ferencz úr, báró Orczy Lőrincz, báró Wenkheim József és báró Wesselényi Miklós. Következő nap a kerepesi sorompón s harmadik nap reggelén az üllői vonalon mentek ki a fáradhatlan térkeresők s a három napi körvizsga eredménye az lőn, hogy közmegegyezéssel a jelen versenytér lett az első kísérlet teréről kiszemelve s ennek a kívánt célra átengedése végett a pesti városhatóságnál azonnal kellő lépések is tétettek.

A pesti várostanács nagy készséget tanúsított az ügy iránt, de a fölötti sajnálkozását volt nyilvánítani kénytelen, hogy miután a községi földek bizonyos számu évekre bérbe advák, a kívánatnak legjobb akarat mellett sem tehet eleget; a bérévek leteltével azonban különös figyelmet fordítand reá. Nem maradt tehát egyéb hátra, mint e legelő bérlőihez Schmidt András és Ferencz urakhoz fordulni, kikkel a szerződés — évenkénti 400 pft haszonbér fizetése mellett — 1837 évig, az az tiz évre megkötöttet.

Csalódnék azonban, ki — a mostani versenytér sik gyepére tekintve — azt vélné, hogy ide rögtön mint kész és alkalmas pályára lehete jönni. 1827 tavaszán itt gyepről is alig lehetett szó, annál kevésbé egyetlen fáról vagy bokorról. A kopár területen homokbuezkák és torlatok hullámoztak, mellyeket a szél szeszélye majd itt majd amott rakott le. Első dolog volt ezek egyengetése; néhol egész dombokat kellett lehordatni, miket azonban másutt gödrök betöltésére s mocsaras helyek emelésére jól lehete használni. Továbbá mérnökkézre volt szükség, melly a pályakört s a távolságokat kijelölje, hova oszlopok és dúczok ásassanak le. S hogy a szabályozás alatti tér idegen elemektől védve legyen, a rajta keresztül kasul ezikázó utakat ösvényeket elzárni s az egészet árkokkal és korlátokkal körülfoglalni kel-

lett. Végül, a nézők kényelme végett állványról lön gondoskodva, melly azonban az idő rövidege miatt ez évre csak ideiglenes lehetett.

Mind ez sok száz és száz ást, kapát, szekeret, ácsot, asztalost sat. hozott mozgásba s míg ezek künn szorgos felügyelet alatt működtek, az alatt gróf Széchenyi s néhány ügybuzgó barátja aláírásokat gyűjtött kítüzendő díjakra s a költségek fedezésére; versenyszabályokat dolgozott ki; az egyes versenyszakokat rendezé, ezeket és a ló futtatás napjait kihirdeté, serkentett, buzdított s mindezt olly lelkesedéssel vitte, hogy díjakra 410 aranyat, 60 ezüst tallért és 120 pfrtot hozott össze, mellyek aztán több pályadíjra osztattak fel.

A versenyek első napja június 6-a elérkezvén, olly roppant néző-közönség tódult ki az új látvány élvezésére, hogy az ideiglenes állvány ennek csak kis részét fogadhatta be, a nagyobb rész pedig félkörbe állított hintókról, lóhátról vagy a szabad ég alatt állva nézte nagy érdekléssel az első — s bámulatosan sikerült kísérletet.

A verseny öt napon át, június 6. 7. 8. 9. és 15-én folyt s volt mindössze 17 futtatás, melly eleyversenyekből, négy pályadíjból, gróf Festetics László adta 100 arany díjból, parasztllovak futásaiból és különfogadásokból — s ezek némellyike ismét két-három izből állott.

Emlékezet okáért ide jegyezzük az első pesti versenyszak diadalmalovainak és ezek tulajdonosainak neveit:

Külföldi ló csak egy volt: Jónás angol méncsikó, Broemberg úr; nyert 100 aranyat.

Magyarországban tenyésztett lovak:

Babieka, gr. Károlyi Györgyé, nyert 33 aranyat, mellyet a nemes gróf a futtatásban részt vett 17 parasztagazda közt felosztott. Eleyverseny.

Duncan, gr. Eszterházy Mihályé; ny 30 ar. Különfogadás.

A1-Borák, b. Wesselényi Miklóse; ny. a száz aranyos billikomot.

Romana, gr. Pejachevich Péteré, nyerte a 60 ar. pályadíjt.

Bolivar, gr. Széchenyi Istváné, ny. 30 ar. Eleyverseny.

Sultana, gr. Eszterházy Józsefé, ny a 100 ar. pályadíjt.

Nevetlen, gr. Eszterházy Károlyé, ny. 30 ar. Különfogadás.

Emír, gr. Károlyi Lajosé, ny. 40 ar. Eleyverseny.

Grosvenor, gr. Eszterházy Károlyé, ny 30 ar. Különfogadás.

Ibla, b. Wesselényi Miklóse, ny. 30 ar. Különfogadás.

Bonassus, gr. Széchenyi Istváné, nyert 100 aranyat külön fogadásban Sultana ellen. Ezeken kívül 27 parasztagazda lóva nyert díjakat, mellyek közt a legkisebb 10 forint volt.

E meglepőleg szép sikertől buzdítva az 1828-ki lóversenyekre már 847 darab aranyat és 445 tallért irtak alá Magyarország főrangú hölgyei és urai — ezenkívül pedig a pályaköltségek fedezésére a gr. Széchenyi által megnyitott öt forintos könyvben csakhamar 310 pfrt lön biztosítva.

Az ezentúl évről évre növekedő részvét, örök alapítványok, holtig tartó vagy bizonyos évekre terjedő ajánlatok útján, állandó díjak kítüzését tette lehetővé; e fokenkénti fejlődés vázolata azonban a „Magyarországi lóversenyek történetéhez“ tartozván, most felvett tárgyunkhoz a pesti gyeplő múltjának rövid ismertetéséhez térünk vissza.

1828. tavaszán a múlt évitől már egészen különböző arca volt az új versenytérnek, mellynek berendezését Széchenyi István grófnak e vállalatbani jobb keze,

Heinrich Nep. János lovag úr vette át, ki azt maig is ernyedetlen buzgalommal viszi s ki e kertté alakított tér dús tenyészetének dajkája, nevelője és fenntartója. A futó sivány homok megkötése s a szél játékainak meggátlása végett a kopár helyek begyepesítése s fák ültetése volt első szükség, mihez képest a fűtök eperfa-sorokkal lettek szegélyezve s különböző faesemetékből terjedelmes faiskolák alapítottak. A művelésre ösztönül ama biztosság is szolgált, melyet a Schmiedtekel kötött szerződésnek 1837-ben — most már a városi hatósággal új 15 évre, vagy is 1853 april haváig történt megkötése nyújtott. Az évi haszonbér 400 pft maradt, olly kikötéssel azonban, hogy ezen évek elteltével, ha a szerződés meg nem újítatnék, vagy ha a versenyek megszűnnének, minden e téren lévő épület és ültetvény a város birtokába essék.

1845-ben, midőn a m. kormány Pestváros tanácsának meghagyta, hogy a határkörében lévő eperfák létszámát pontos összeírás után terjessze fel, kitűnt, hogy a versenytér fasoraiban 420,000 darab különböző évbeli eperfa áll, ezenkívül 1500 magas sudarú az útszegélyeken van kiültetve; a faiskolákban pedig 1, 2 és 3 éves 500,000 csemete diszlik, mellyeknek azonban összes száma sem közelít meg távolról is az egyéb nemű — részint faiskolabeli, részint kiültetett fák és bokrozatok mennyiségét, mert hiszen csupán jóféle somogyi makk 24 zsákkal lőn pagonyokba elültetve s ezenkívül volt a számtalan körös, szil, éger, jegenye, platán, dió, bigonia, akác sat. mindennemű fa. A sűrűn kibokrosodott gyepek a futó lovaknak jó talajul szolgált, a jó karban lévő s messze földön első minőségű pályaközt rendes távolságokra leásott dűczok, oszlopok, zászlók jelölék s a néző közönség a még 1828-ban épült nagyobb emelvény ülőhelyein elég kényelemre talált.

A végzetserű 1849-ik év e virágzó állapotnak egyszerre véget vetett. A tenyészet nemtőjét a rombolás vézszelleme üzte el. Az emelvény eltűnt, a sudar fák helyeit csonka törzsek jelölék, az ültetvények feldúlva, megsemmítve, alig hogy egy-egy igénytelen fácska menekülhete meg a végpusztulástól. A veszteség mind a lovaregyletre, mind a közönségre nézve felszámíthatatlan volt, mert itt nem csak befektetett pénz és munka, hanem a pótolhatatlan idő — annyi év gyümölcse is veszett el. Nem maradt egyéb hátra, mint a közmondás intésének követése: „qui perdidit numerum, incipiat iterum.“ S ezen intést lovag Heinrich Nep. János úr fel is fogta, csüggedni nem tudva újra munkához látott, de három egész év szorgalma kellett ahhoz, hogy a pusztulás színhelye újra vidorabb arcot öltön s a tenyészet zöld színe új reményt, új életet hirdessen.

E három év alatt, 1849. 1850 és 1851-ben — hozzájárulván az akkori zilált viszonyok -- lóversenyek nem voltak tarthatók. Ekkor azonban a várossal kötött szerződés éveinek utolsója, az 1853 év, már nagy léptekkel közelgett; habozni tehát soká nem lehet, de határozni, tenni kellett, hogy a mi még fenmaradott megmenetessék, mielőbb ismét verseny tartassék s a lejáró szerződés megújítassék. Ennek eszközzéséhez szerencsés tényezőül járult ausztriai Császár Ö Felségének 1852. év májusában Magyarországra s Budára jövelete, melly alkalommal mind a lóversenyek tarthatása az ideiglenesen helybenhagyott alapszabályok értelmében megengedve, mind pedig a város részéről minden elkövetve lőn, hogy a versenyek létesüljenek s

e végből a várostaná es — belátva az évenkénti löversenyekből a városra háromló hasznot is — a lovaregylettel még a szerződési utolsó év letelte előtt más 15 évig azaz 1868. év april utolsó napjáig tartó új szerződésre lépett.

És itt — a három évi szünet után 1853. évben tartott löversenyzéssel kezdődik a pesti gyepnek új, úgy szólván második korszaka.

Lapjaink mai rajzmelléklete hü képét adja a versenytérnek, melly Pesttől félóránnyira az üllői és a soroksári út közötti gyepen 230 hold és 931 négyszeg öl területet foglal el. Tíz évi tevékenység a szenvedett kár nyomait meglehetősen elenyészteté s bár egy-egy kemény tél a fák némelly nemeinek igen kedvezőtlen volt, az utóbbi három év szárazsága pedig a gyepet nagyon megviselte, mindamellott a tenyészet elég tövér, a kiültetett fasorok, az ültetvények és faiskolák szépen diszlenek s a homoknak ekként sikerült megkötése által a különben lágy talaj sehol sem válhatván mélylé és egyenetlenné, a pesti versenytért szakértő tapasztalt lovasok véleménye a continens legjobb pályái közé sorozza. Az 1238 ölnyi pályakörnek sehol nincs éles fordulója; egyetlen némi nehézséget az északkeletnek fekvő kertészház alatti homokdomb nyújt, mellynek emelkedése azonban csekély s inkább a talajnak rendesenél mélyebb minőségével próbálja meg a futókat, némellyiknek sorsa a versenyben már itt dőlven el. — Öntözési czélra öt kút nyújt bő vizet; a tó, melly több év előtt hallal is bővelkedett, az utóbbi száraz évek alatt kiapadt s csak ujabbán telt meg ismét.

Az 1853-ban emelt nézőhely nagy közönséget fogadhat be 52 páholyába, támlásszékeibe, első és második helyi számozott üléseire s a harmadik helyre, mig a lovasok a pályakör által befoglalt gyepről, csekély bemeneti díjért, a gyalogosak pedig a néző állvány mellett jobbra és balra terjedő korlátok mellől ingyen nézik e valóban nemzeti mulatsággá vált sportot. A lovaregylet részvényesei a nézőhely előtti téren vegyülnek el; a lótulajdonosok és választmányi tagok pedig a szemközti magasabb emelvényről kísérik figyelemmel a futásnak reájuk nézve legérdekesebb részleteit. Az emelvény alatt a mázsáló szoba levén, tolongás és zavar elkerülése végett e helyre, melly a többi gyeptől szintén el van kerítve, csak az érdekletteknek nyílik bemenet.

A lapjaink mai számához mellékelt rajz s ezen a jelek magyarázata talán némi tájékozásul fog szolgálhatni olvasóink közül azoknak, kik távol lakván a versenyek szemtanúi nem lehetnek s ezeknek tüzetes leírásából nem nyernek eléggé világos fogalmat. E fogalom könnyítésére egyszersmind van szerencsénk, a versenyek körül leginkább használt kifejezésekből összeállított következő műszótárt közölni.

Verseny-műszótár.

Bán a t. A versenyre nevezett, de arra bármelly okból meg nem jelenő loért fizetendő összeg, melly az illető verseny feltételeiben előre meg van határozva.

Birópáholy. A nyerponttal szemközt áll s úgy kell helyezve lennie, hogy a bíró szeme a beérkező lovak fejével egy szintvonalon legyen.

Canter rövid könnyű vágatás, minovel a futni készülő lovak indulás előtt a bírópáholy előtt felnyargalnak.

Derékfutás. Két vagy több lónak kimérten egymás melletti futása.

Döntő futás szüksége két esetben áll elő; 1-ör midőn két vagy több ló holt versenyben — az az derékfutással s legkisebb előnykülönség nélkül érkezik a nyerponthoz; 2-ör ismételt verseny után, ha az első ízben A, a második ízben B, a harmadikban C volt első, A B és C negyedik ízben döntő futásra indul.

Eladó verseny (Selling Stakes), midőn ki van kötve, hogy a nyertes ló bizonyos előre meghatározott áron eladó. Az elővétel joga vagy a második ló tulajdonosát, vagy a lovaregyletet, vagy pedig a versenyalapítókat — a húzott sorsszámok rendje szerint illeti.

Elegy verseny (Sweepstakes). Midőn több mint két versenylótulajdonos bizonyos összeget tesz össze s ezen összeget az első ló tulajdonosa nyeri.

Éves. A ló kora januar 1-ső napjától számítatik, 1858-ban született minden ló 1859 január 1-én egy évesnek van véve.

Fuss vagy fizess. F. v. f. Midőn a bánat a téttel egyenlő s ezt meg kell fizetni, akár fut a ló, akár nem.

Gátverseny. A rendes sikversenynek akénti megnevezítése, hogy a futó lovaknak útjukba helyezett több gátat — sövényt vagy korlátot kelljen átugorniok.

Hack Stakes. Félvér lovak versenye.

Handicap. Midőn a verseny feltételeiben nincs kitéve a teher, mellyel a lovak futni fognak s ezt csak később — a nevezési zárnap elmúltával szabja meg egy vagy több részrehajlatlan szakavatott aként, hogy az erősebb és jobb futóra nagyobb, a gyöngébb vagy nyeretlen lóra kisebb terhet mér. Ennek czélja az, hogy erősebb és gyöngébb ló egyenlő esélyekkel versenyezessen.

Határoszlop (Distancepost). A pesti versenytéren a nyerpont előtt 135 ölnyre áll. Azon ló, melly a határoszlopot meg nem haladta, midőn az első ló a nyerponthoz ért, kimarad (distanceirozva van) és ha a verseny ismételt, a következő ízben nem futhat.

Helyezi a lovakat a bíró, a nyerponthoz érkezés rendje szerint. A bíró csak az első két lovat tartozik helyezni.

Holt verseny (dead heat). Midőn két vagy több ló derékfutással s annyira minden előnykülönség nélkül érkezik a nyerponthoz, hogy a bíró az elsőség iránt nem határozhat s az egyszerre beérkezettek között még egy döntő futásra van szükség.

Idomár (trainer) lovat versenyzésre előkészítő.

Idős. Hat évesnél idősebb ló.

Indító. Az indulási pontra gyűlt lovarok előtt áll s a kezében tartott zászlócska lebecsátásával jelt ad, hogy az indulás helyes. Ha a zászlócska fennlobog, midőn a lovarok elmennek mellette, ezeknek megállani s újra indulni kell.

Indulás. Ha csak néhány ló indul, a lovarok kölesönös megegyezéssel foglalhatnak helyet; de ha az indulók táborá oly nagy, hogy a lovarok a pálya szélességén egymás mellett nem férnek el, akkor a lovarok a helyért sorsot húznak.

Ha valamennyi ló egy pillanatban s tételönynélkül indul, az indulás esomós; ha valamely ló az indító jeladása előtt előre vágat, vagy az indulás másodpercében visszafordul, ágaskodik sat. az indulás meghiusult s újra van szükség.

Indverseny (Post Match) az, midőn a felek csak a lovak korát határozzák meg előre s olykorú báruinő lovat futtathatnak a nélkül, hogy azt az indulási pontra vezetés előtt megnevezni tartoznának.

Ismételve, ismételt verseny, mikor ki van kötve, hogy a nyertes ló két ízben legyen első.

Ivadékverseny. Előre megnevezett vemhes kanézák tulajdonosai kötelezik magukat, hogy e kanézának a szintén megnevezett méntől való ivadékait a bizonyos évre kitűzött versenyben együtt futtatni fogják. Az ivadékverseny tehát olly elegy- vagy különverseny, melly már évekkkel elébb megnevezett mén és kanézátlól származott csikók közt történik.

Kimarad. Lásd Határoszlop.

Kiszoritani. (To jostle.) Midőn a lovar versenytársát útjából kiszorítja.

Kisebbs nagyobb teher (give and take Plates) midőn tizennégy marcos lóra bizonyos teher van szabva s ennél nagyobb vagy kisebb ló aránylag többet vagy kevesebbet visz, hét fontot számítva egy hüvelykre.

Kitör a ló, melly a kijelölt pályakörből balra tér ki.

Körüljárt (walked over) azon ló, mellynek versenytársai mind visszahuzatván, a pályakört formaság végett egyedül járja körül s eként nyertes.

Kötelezettség fekszik azon a lovon, melly bizonyos díjra vagy díjakra nevezve van. A lovat kötelezettségeivel vagy ezek nélkül lehet eladni; első esetben a vevőt, másodikban az eladót illeti a nyereség, ha t. i. a ló eladatása után nyer. A bánat megfizetése azonban mindig attól követelhető, ki a lovat az illető versenyre nevezte.

Különverseny, két versenyló tulajdonosai közötti magánfogadás.

Letör a ló, mellynek futás- vagy idomítás közben ina szakad. Egyébiránt e kifejezés minden lóra alkalmaztatik, melly sántítás miatt versenyképtelen.

Lovár jockey, úrlóvar gentleman jockey, lovász groom.

Lovaregylet (Jockey-Club) ló tulajdonosok s ügykedvelők társulata, melly a gyeplés és versenyzésre vonatkozó minden ügyet közakarattal intéz és igazgat.

Mértföld; mindig angol mértföld van értve, melly 848 pozsonyi vagy bécsi ölet tesz.

Nevezi más lovat az, ki azt maga nevére jelenti be. A versenyzési költségek mindig a nevezőt illetik.

Nyeretlen ló (Maiden horse), melly még soha sem nyert.

Nyerpont a bírópáhollyal szemközt azon oszlop, melly a bírónak irányvonalul szolgál annak megítélésére, mellyik ló ért ahhoz elsőnek és másodiknak.

Óvás emelhető azon ló és lovarja ellen, ki a versenyszabályokat megsérté, rövidre vágott, kiszorított, a versenyt követő méretés után könnyebbnek bizonyult sat. Az ilyen ló a versenyből kimaradtnak van tekintve s ha első volt is a nyerpontnál, nem nyerhet.

Próbátlan ló. Mellynek ivadéka még soha sem versenyzett.

Rövidre vág a ló, ha a pályakörből jobbra térve az oszlopokon belől s így rövidebb úton jár mint kellene.

Sikverseny sik földön (ugratás nélkül) telivér lovak gyorsaságának próbája.

Stone angol súlymérték = 14 ang. font = $11\frac{38}{100}$ bécsi font.

Szinek a ló nevezőjének szinei, mellyekben a lovar futtat. Például: kék test (a lovar selyem mellénye) fejér újj, bibor sapka. Ezek a ló nevezésekor bejelentendők.

Tábor (Field) versenyre indult több ló. Például: a pesti díjért nagy tábor (sok ló) indul.

Teher háromféle van; korszerinti, egyenlő és handicap teher.

Teher engedély a néhány font könnyebbség, mellyben a verseny feltételeihez képest kaneza, herélt, próbátlan, nyeretlen vagy belföldi ló részesül.

Teherre ügyelő az, ki a mázsáló helynél ellenörködik arra, hogy minden ló a reá szabott tehersúlyt viselje s a nyertes ezzel térjen vissza is. Minden lovar t. i. tartozik magát a futás előtt és után megmázsáltatni s e végett a mázsáló helynél szállni le lováról. A ki nem ott száll le, valakivel kezét fog mielőtt leszáll, méretését elmulasztja vagy könnyebb mint a kiszabott teher: nem nyerhet s a kevesebbet vitt ló az nap díjért többé nem futhat.

Teherre nincs ügyelet (Catch weights), midőn mindenik fél méretés nélkül ültethet lovára bármilly lovar.

Tét (Stakes) minden nevezett ló után fizetendő összeg, mellynek öszletét vagy bizonyos részét — a versenyfeltételekhez képest — az első ló nyeri. A melly lóért az indulás előtt nincs lefizetve a tétel, az nyertes nem lehet.

Tétverseny. Futás olly díjért, melly többek által ösztetett pénzek öszlete.

Toronyverseny a ló erejének s egyszersmind gyorsaságának legkeményebb próbája. Nevét (Steeple Chase) onnan nyerte, hogy Angliában egykor a lovak torony irányában futották e versenyt, sövényen, karózaton, palánkon, falon, árkon, bokron, folyón, mocsáron sat. keresztül. Most is illy akadályok állanak a toronyversenyt futók útjában s ezek a lovastól nem csak gyakorlott lovaglást, de bátorságot, hidegvért, erőt, hajlékonyságot, gyors ítélethozást s határozottságot igényelnek.

Visszahúzatik a ló, midőn nevezve lévén, a pályára bármi okból ki nem áll s tulajdonosa bánatot fizet. A lovat visszahúzó tartozik ezt az intézőnek a futás ideje előtt bejelenteni.

Tájékozás a pesti versenyek iránt.

A bécsi versenyek — kevés kivétellel — általános megelégedéssel végződtek; a rendkívüli időjárásnak és mély talajnak kell tulajdonítani, hogy nem várt és előre nem láthatott eredmények változtatták meg tájékozásunk jóslatait, noha annyi igazságot követelhetünk magunknak, hogy 8 verseny közül 4-ben megneveztük a nyerőt és 3-ban kedvencünk második lónak jött be.

Ezeket előre bocsátva, kísértük meg, a közeledő pesti versenyeknek feltehető kimenetele és a különböző lovak számára felmerülő esélyek iránt a közelebb lefolyt bécsi versenyekből vonni következtetést, vagy az ott meg nem jelent lovakat a már képességüket tanúsítottakhoz hasonlítva — esélyeik iránt tájékozni.

A Kinsky-díjra aláírt lovak közt ötöt szemlélünk, mellyek Bécsben már versenyeztek. Ezek: Mary O'Moor, Medaillon, Schubra, Deutsche Michel és Ozora, és ha csak ezen lovak indulnának e versenyre, nem esalatkoznánk, ha e sorozatban érkeznének a nyerőponthoz. A többi e díjra aláírt lovak közt Satanella és Heki igen jó vérből származottak s bár csodálkozunk, hogy gróf Harrach kanczája a bécsi Liechtenstein-díjban nem jelent meg, némi versenytehetséget kell bennük is feltennünk. E díj elnyerésére azonban **Mary O'Moort** gondoljuk hivatottnak.

Az I. Császárdíj sorsát sokan már eldöntött kérdésnek tekintik. Azok előtt, kik azt hiszik, hogy az egyszer győztes lónak mindig kell nyernie, kik sem időt, sem talajt, sem teherkülönbséget szemügyre nem akarnak venni: ezek előtt talán szükségtelennek látszanék, hogy Ducrow-n kívül más ló e díjért csak fáradjon is, miután nyeresre kilátása úgy sem lehet. Mi e tájékozás szerkesztésében nem engedjük magunkat bármely versenyistálló iránti személyes vonzalom és részvétel által elragadtatni, sem némely lovak iránti elfogultság nem vezérel; mi csak a lehető minden körülmény egybefoglalása után akartuk a sportérdekelteket és kedvelőket egy vagy más lónak kedvező esélyeire figyelmeztetni, — előttünk tehát e kérdés a priori még nem látszik eldöntöttnek. Hogy Ducrow „a néki homogenebb 3½ mértföldnyi versenyben szívósságát tetteg a siker mérlegébe vetette“ ez a mély föld segítségével — mit tájékozásunk írásakor nem tudhattunk — eredményezte éppen azt, a mit Bécsben tapasztaltunk, t. i. hogy az erős derekú és rövid lábú ló nagy előnyben van mély földben, sebesebb és könnyebb alkotású lovak ellen. Ilyen versenyekre van példa elég; ezt annyira tudjuk mindnyájan, hogy egyes eseteket szükségtelennek tartok felemlíteni.

Ducrow a pesti homokos talajon e díjra minden esetre legkedvezőbb eséllyel bír és bécsi vetélytársai ellen előnyben leend; a mély föld és nagyobb távolság, versenyképességével párosulva, őt határozott kedvencezé teszi.

Ki a pesti pályán valaha versenyt lovagolt, tudhatja, hogy ha itt a gyeget nagyon kiszivta az égető nap, ez olly sikamós lesz, hogy e miatt a fordulokat — főleg a határozozlopnál nagy vigyázattal kell megkerülni, míg más részt a kertészlak környéke-, az úgynevezett homokdomb után, a nézőhellyel átellenben lévő egyenes pályavonal a futó homok nehézségeit gördíti elő. Ezen hátrányok rendes eszések után annyira javulnak, hogy illykor a pálya a legjobbak közé számítható; és ez Basi Bozsuknak és Harlequinnak olly előnyt nyújt, hogy az imént említett körülmények beálltával ezen két lónak helyezését — Ducrowéhoz mérve — kedvezőbbnek tekintjük, mint ez a bécsi pályán volt, és ha bár Pesten **Ducrow** győzelmében erősen hiszünk is, nem gondoljuk, hogy ezt küzdés nélkül érhesse el.

Agitation mint halljuk olly szeszélyes, hogy bár mi jeleseknek tartjuk is versenytehetségeit — miután a lovak esélyeinek mérlegezésében nem a személyes nézet, de egyedül a tények és ezeknek következtetései határoznak, az ő ideges és

félénk természete pedig jó versenyző tehetségeinek sikeres felhasználását igen bizonytalanná teszi — e tekintetben minden kiszámítás lehetlenné válik. Megtörténhetik ugyan, hogy egy ló a pályára lépve helyből elragadja lovarját és a többi lovaktól meg sem közelítve nyer; de ha a többieknek egyszerre indulása meghiusult és a szükevényt túlságosan meg kellett erőltetni mielőtt, lovarja képes volt őt feltartani, vagy — mert ilyen lovaktól minden kitelik — a pályából kitért vagy egyéb esetek merülnek fel, a ragadó lovat vezérelni a legjobb lovar sem levén képes s így mindazon esetlegék megtörténhetnek, mik egy szeszélyes lóról feltehetők: az ilyen esetlegesen győzhet ugyan, de esélyeit számításba venni nem lehet. Elég legyen tehát annak ismétlése, a mit múltkor jó tehetségeiről mondottunk és az, hogy ha kedvező szeszélyben indul, az első lovak közt fogja a pályabíró láthatni.

Verzug tavál a némethoni versenylovak közt első helyet foglalt el, nem is győzött meg, csak egyszer Bädenben, hol a 2 mfdes nagy díjban a francia versenylovak színe után mint sereghajtó ért be. Mi baja volt akkor? sánta volt-e? vagy pedig csak a többi lovaknak kitűnő tehetségei múltak fel az övét? ezt megfejtteni nem tudjuk, de sejdíteni szabad, hogy akkor bajának kellett esnie, máskép octoberben a párdubitz I. Császárdijra el nem mulasztotta volna megjelenését, a mi közlebb esett hozzá, mint most Pest, annál is inkább, minthogy a bádani versenyek után Némethonban jelentékeny verseny már nem volt. Ezekből azt következtetjük, hogy vagy épen nem jő Pestre vagy pedig nem olly ép többé, hogy az elébb említett lovak ellen sikeresen futhatna.

Golden Pippin mint halljuk visszahuzatott. Zulut és Kate Tullochot nem tartjuk veszélyeseknek. A bécsi versenyt gondoljuk tehát az I. Császárdíjban ismételve látni, hozzátévé mindazonáltal, hogy ha az eső úgy megjárja a pesti gyepet, hogy ez erősen meg lenne ülepedve, a távolság melly Ducrowt Basitól és Harlequintól elválasztja, csekélyebb leend mint Bécsben.

A nemzeti díjban 4 lóra figyelmeztetjük a közönséget s ezek Avia, Ármin, Gentleman és Sylphine. Az első a polgárdi istálló legjobb 3 évese és Bécsben e hírének meg is felelt; vére, versenyképezése, szóval egész minősége őt e díj elnyerhetésére érdemesnek tünteti elé. A második ló a megyeri istálló képviselője. Ezen istálló ez idén jó erőben van és a mit a nemzeti díjra kiállít, az nem lehet rossz; azért Árminnak jó helyt jósolunk. A harmadik Kingstónvér, mellynek ivadékai az angol pályán tavál nagy hirre kaptak. — Mi nem láttuk még, de azon közmondásnál fogva, hogy a „lovat vére ragadja“, Gentlemant figyelembe ajánljuk. A negyedik Bécsben a II. Császárdíjban egy három éveshez képest igen jól ment és e szerint 1 mfdre nem lesz egészen megvetendő ellenség. Ezen négy ló között **Ármin** az, mellyet kedvencünkké választanánk, második helyet Avianak jósolván.

A pesti díjat **Rhadamansnak** kellene elnyernie, mert Bécsben tanúsított tehetségéhez képest, melly őt — az akkori talaj figyelembe vételével — a szó legszorosabb értelmében versenylővé bélyegezi, a többi lovak e díjban nem birhatnak vele. Utána csak Corinne vagy Cornflower lehetnek győztesek.

Szegény Themby kimúlása és Squire of Benshamnek az országból kivitele után a vadászverseny érdeke igen kisszerűvé lett; mindössze három aláírás

tisztelte ezt meg. Így az egyedüli érdek abban fog öszpontosúlni, hogy az erdélyi II. Császárdíjak nyerője magyarországi pályára először jelenend meg s reméljük, hogy e díj neve meg is felelend a díj czéljának, és hogy valódi vadászló fogja azt elnyerni, nem pedig — a mint fájdalom sokszor történik, holmi háromlábú és felszájú, minden egyéb csak nem vadászlónak fog martalékiul esni, a mi aztán az alapítók czéljával homlokegyenest ellenkezik.

Kedden a **H a e k S t a k e s** után — mely valószínűleg **Alborack** nyereménye lesz — a Károlyi-tétverseny jó sorra. Ducrowt e távolságra nem tartjuk elég sebesnek és kitartó szívósságának kifejtésére e tér átfutása alatt nem elég az idő. Ez Basi Bozsuk legalkalmasabb távolsága, erre ment ő leginkább Angolhonban, ez sebességének kifejtésére legjobb és ha olly ép még mint ott volt, úgy e díj elvitáztatlan nyereménye lesz. Harlequinnak is jobban esik e távolság mint $3\frac{1}{2}$ mfd; a múlt évben a Károlyi-tétversenyben és a pardubitzi I. Császárdíjban rendkívül szerencsés volt, mindig olly lovakkal találkozott, mellyek vagy végét járták már, mint St. Giles, Vandal, Amati, Renown, vagy lassúk mint Blemish; ez idén azonban a verseny megnyitásakor ellene szövetkeztek az elemek és a freudenau mély talajban állítólag elsülyedt. Hisszük, hogy most a Károlyi-tétversenyben jobb szerepre van hivatva, mint a millyent Bécsben játszott. Cyrene ez idén csak a Károlyi-Stakesre van aláírva. Ő sebes, ez nem szenved kétséget; de tavali győzelmei közül kettőt csak 1 mfdre, egyet $1\frac{1}{2}$ mfdre és csak a Széchenyi-díjat vívta ki 1600 öltre, ez utóbbit igen közepes lovak ellen; úgy hisszük tehát, hogy $2\frac{1}{4}$ mfdre Basi Bozsukot, Ducrowt vagy Harlequint nem fogja megelőzhetni. Agitationról nem mondhatunk egyebet, mint a mit az I. Császárdíjnál róla feltettünk. — A Károlyi-tétverseny nyerőjét ezek után **Basi Bozsukban** gondoljuk fellelni, utána Ducrowt vagy Harlequint másodíjnak; és e versenytől rendkívül érdekes látványt és sportot várunk.

Noha bizony igen jól esnék, ha a **H a z a f i - d i j a t** Zöldike nyerné el — már csak azért is, mert a 7 ló között, melly e díjra alá van írva és mind hazai tenyésztmény, ő az egyetlen melly szép anyanyelvünkből merítette nevét — de miután rokonszenvünk nem segíthet, semmi adatunk sem lévén egyébként tehetségeiről ítélni: a többiek közt **Cornflower**t választjuk kedvencünkké, Corrine't másodíjnak.

Az **A s s z o n y s á g o k** díjára Agitation, Red White and Blue és a két Henckel gr. lovain kívül nincs az aláírottak közt más, mellynek e szép díj elnyerhetésére kilátása lehetne. Az elsőnek jó tulajdonait többször felemlítettük, de ezeket egyszersmind túlbuzgó erejének minden kinövéseivel egészítettük ki; ha ő rendesen indulhat a többiekkel — feltéve, hogy találkozik ürlovar, ki megülheti vagy inkább tarthatja — akkor nekie ügetve kellene nyerni. Red Wh. a. Blue ezen távolságra igen jól fog menni, a pesti homok neki ismeretes tér és ámbár a teher mindig reá fog kissé nehezülni, azt hisszük még is, hogy itt a bécsi versenyt talán megfordítva áthatjuk. Kate Tullochot tulajdonosa e díjra látszik fentartani és noha Bécsben — szem előtt tartva az akkori talajt és társaságot — nem ment különösen: itt és illy díjra, hol a teher elviselésére való képesség a főtényezők közé tartozik, nem fog a nyerő lótól messze elmaradni. Ha tehát Agitation nem megy e díjban, ezt **Red**

White and Bluenak jósoljuk nyereményül, Kate Tullochot második helyen gondolván láthatni.

Ha Frolic jó kedvű lesz, vagy a *handicapet* vagy az Esterházy-díjat vagy talán mind a kettőt is elnyerheti, mert szívós és derék ló, ezt Bécsben tapasztalhatuk. De Pesten másképp állanak a handicapben a terhek. Frolic itt 3 fonttal, Lucca és Mme Rachel 5 és illetőleg 6 fonttal visz kevesebbet mint Bécsben. Ezen előny képessé teheti e két lovat, hogy Frolicot a díj elvitázásában komolyabban szoríthassák és könnyen megláthatjuk, hogy a bécsi sor meg lesz fodítva. A fiatal lovaknak itt is alig lesz alkalmuk a versenybe elegyedni, mert miután 80 fontnál könnyebb lovarokat nálunk nem találhatni, teher-kiegyenlítésre handicapekben egyáltalában szó sem lehet, vagy pedig idősebb lovakat annyi teherrel kellene ellátni, hogy józanul ezt el sem fogadhatnák; a körülmények jelen állásában a handicapek sorsát mindig idősb lovak fogják eldönteni. Véleményünk szerint itt **Mme Rachel** lesz a győztes, Frolic vagy Lucca második.

Az Esterházy-díjban Frolic, versenytehetségeihez képest jó esélyekkel bírna, ha a 30 és illetőleg 28 font, melyet a többi lovaknak teherelőnyképen ad, majdnem hihetetlenné nem tenné, hogy nyerhessen. Így tehát **Armint** vagy **Potentatet** tartjuk e díj nyerőjének.

Az utolsó napi versenyről kevés mondani valónk lesz, mert a II. Császár-díj csak a bécsi versenyek ismétlése, **Harlequin** t. i. babérjaiba új leveleket fog fűzni. A 3 évesek esélyeit csekélyeknek tartjuk; ez a dolog természetéből következik. Bármiképp legyen is a 3 éves versenyló ez évtájban kifejlődve, ily távolságot nem lehet kívánni, hogy idősb és edzett lovakkal szüntelen erőfeszítéssel fusson. Rhadamans az egyetlen, melyben korára nézve nagyobb kifejlést találunk, mint más illy korú lovakban; és ha ő csak annyira viheti a dolgot, hogy Frolic helyett második helyre vergődhetik, kiténő tehetséget fog mutatni.

A Széchenyi-díjban Lucca della Robbia, Sobiesky és Red Wh. and Blue közt választjuk a nyercet; e távolságra a 3 évesek ismét hátrányban vannak — a mit sok évi tapasztalás ugyan e díjban megerősíthet — és így csak az idősbek fogják ezt maguk közt elvégezni. **Red Wh. and Blue** esélyei legkedvezőbbek.

Ez nap még a Batthyányi-Hunyady díj, a Nákó-díj, Eladó és Sándor-verseny lesz. Az elsőnek elnyerésére **Cyrenet** szép sebessége igen alkalmassá teszi: egy mértföldre alig lesz a birodalomban nálánál sebesebb ló, és nem is gondoljuk, hogy ezt más tőle elvitázhatná.

Az utóbbi 3 díjra nevezések még nem történtvén, ezekről mit sem jósolhatunk.

Ezzel befejezve idei versenytájékoztásunkat, az olvasótól bucsut veszünk, remélve, hogy ha jóslatainkban esalatkoznánk is, ez által senkit meg nem károsítottunk, sőt talán itt ott hasznos figyelmeztetést szolgáltatánk. Ha minden lónak, főleg az előttünk tökéletesen ismeretleneknek esélyeit figyelemre nem méltattuk, azért távol vagyunk attól, hogy minden képességüket megtagadjuk. A szerenese, alias esetleg olly nagy tényező a versenyek eldöntésében, hogy ezt csak az tagadhatja, a ki nem hiszi, hogy a vak tyúk is megtalálhatja a gyöngyöt; egy esetleges elbotlás, kanczáknál az idénybeli kór, egy kiejtett kengyelvas és ezer más kisebb baj any-

nyira változtathatja a nyeresre való kilátást, még a legjobb lovaknál is, miszerint nem is kell az ismert adomában felemlített földrengésben bizakodni, hogy sokszor olly közép érdemű lovak nyerjenek, a melyekre csak álomban sem lehetett volna a diadalt fogni.

Az idei pesti versenyek a legérdekesebek közé számíthatók, főleg az I. Császárdíjért és a Károlyi-Stakesért való küzdésből minden versenykedvelő a legérdekesebb látványt várhatja.

Lóversenyek Angliában.

Newmarket Craven, april 25—29.

E versenyek szokott érdekessége ez idén hiányzott, mert a Derbyre nevezett kedvencek közül csak az egyetlen Musjid jelent meg s így nem volt alkalom a nagy nap hőseinek erejét előre mérlegelni. Legnevezetesebb eseményül e versenyek alatt az jegyezhető fel, hogy Toxophilite, melly tavali a St. Legerért Sunbeam után negyediknek ért be, itt a tavali győztesrel hasonló távolságra és hasonló teherrel újra mérkőzvé, ezt a nyerpontnál húsz ölnyivel előzte meg.

Chester, május 3—7.

Chester Cup 200 sov. díj, tét 25 sov. bánat 15 sov. 116 aláíró, kik közül 103 bánatot fizetett. 2¼ mfd. Indult 33 ló.

Mr. Higgins 6é. Leamington Faugh-a-Ballaghtól. — Wells	1
Mr. Thompson 4é. Herne	2
Sir Newman 4é. Botany	3
Mr. Ten Broek 6é. Prioreess	4

A bíró e négy lovat helyezte. Utánuk jött Royal Sovereign, Underhand, Lifeboat, Fisherman, Coroner és Rosabel. A 33 ló elindítása sok bajjal járt. Két csapatba osztattak. A kedvenc Leamington — mindamelltt hogy a hátulsó csapatban rossz startot nyert és sokáig az utólsók közt futott, az utolsó fordulónál nagy sebességgel ment fel s két lóhosszal könnyen nyert. — Idomára Treen olly nagy gondot viselt e ló jólétére, hogy arany és ezüst halakat, melyek csak a legtisztább vízben élnek meg, hozott magával Chesterbe s Leamingtot mindig csak az ekkép megpróbált tisztaságú vízből itatta.

A Dee Stakes alkalmával szerencsétlenség történt. Hét három éves indult. A pálya közepén túl Summerside letörve rogyott össze s az utána futó négy ló: Maid of the Mist, Rainbow, Benbow és Aston — mind felbukott benne lovarostól. A ló és emberhalomból Maid of the Mist hamar felkerekedett s a két futó után ment, Rainbow azonban olly szörnyet esett, hogy nyakát kifeczomitva rögtön kimult. Még a rajta volt nyereg is ketté hasadt, lovarjának azonban nem történt baja. Ellenben más két lovar — Ashmall és Wells eszméletlenül vitettek el a gyepről. Ez utóbbi agyrázkodás következtében súlyos beteg.

Newmarket, május 9—13.

Két ezer guinea Stakes, tét 100 sov. fele bánat, három éves lovak számára, 1 mföld és 9 öl. 52 aláíró. Indult 9 ló.

Mr. Day The Promised Land Jerichótól — Day	1
Mr. Wyndham Cynricus	2
B. Róthshild Crafton	3
Mr. Shelley Sir Hercules.	4

Promised Land vezetve határozottan ment előre s mielőtt 250 ölet futott volna, valamennyi versenytársát megverte és canterben érkezve be könnyen nyert. Nimrod ötödik, Phantom és Lord of the Manor a két utolsó volt, előttük Marske és Napoleon futván.

Egy elegyversenyben Princess Royal és Pavilion után harmadiknak jött be a tavali st. Leveri győztes Sumbtam. E napsugár tehát elhomályosult s nem esoda, hogy a Craven versenyen Toxophilite olly könnyedén bánt el vele.

Ezer guinea Stakes, tét 100 sov. fele bánat, három éves kanczák számára. $\frac{7}{8}$ mföld és 100 öl. 39 aláíró. Indult négy ló.

Mr. Crawford Mayonaise Teddingtontól — Fordham	1
Mr. Robinson Ariadne	2
Sir Monck Prelude	3
Lord Zetland Qui vive.	4

A kedvenc Ariadne vezetni kezdett, Mayonaise hátul maradt, de félúton gyorsítván haladását, Ariadnét csakhamar elhagyta s husz lóhosszal ért be elsőnek.

Egy következő versenyben Skirmisher letört.

V e g y e s e k.

— A pesti versenyek június 5. 7. és 9-én mindig délután 4 órakor kezdődnek; félóránként új futás. Június 6-án lóárverés a magyar egyesületi lovardában, ugyanott június 8-án délelőtti 10 órakor a lovaregylet részvényeseinek összejövetele s 9-én este a nemzeti casinóban választmányi ülés.

— A pesti lovaregylet mart. 31-én tartott választmányi ülésében határozattá vált, hogy minden — aranyokban kitűzött díjak aranyokban, az eddig bécsi értékben fizetett díjak, tételek és bánatok pedig ausztriai értékben fizetendők. — Ló, mellyért a tét a versenyt megelőző estig a titkárnál nincs lefizetve, nem pályázhat.

— Térey Pál úrnak az angol sportra is kiterjedő gazdászati munkája „Angol-skóthoni napló“ czim alatt megjelent s Ráth Mór vácezi-utcai könyvkereskedésében kapható.

— A new marketi tavaszi első verseny 2000 és 1000 guinea czimű futása a Derby és az Oaks verseny kulesául tekintetvén, az ottani nyertesek határozott epsomi kedvencekké váltak. A június 1-én futandó Derbyre főkedvenc — melly ellen már fogadni is alig mernek — The Promised Land, utána mindjárt Musjid, Electric és Marionette, mellyek után Ticket-of-Leave, Enfield, Cavendish és Volcano

birnak közhiedelem szerint legtöbb eséllyel. A két nappal későbbi Oaks első kedvence Mayonaise, vele Ariadne és Rosabel.

Lóárverés.

Ozoran Tolna megyében

június 18 án délelőtti 11 órakor hg Esterházy méneséből mintegy 30 darab ez idő szerint nélkülözhető ló — közöttük 2 telivér hágó mén, anyakanczák csikaikkal vagy csikaik nélkül, továbbá egy és két éves csikók, a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett árverés útján el fognak adatni, mire a ménestulajdonos és lótenyésztő urak ezennel figyelemzetnek.

Hg Esterházy ménesének igazgatósága.

Nyílt posta.

R. I. urnak. Felvilágosítást kérünk a szerkesztőségünkhez imént érkezett levélre: „T. szerk. úr, — A V. és V. lap ez évi 3-ik számát olvasván, találtam benne egy mindenesetre ritka és nevezetes, de előttem egészen ismeretlen vadászeseményt, mely Sárosmegyei svídníki uradalmamban történt volna, ha ugyan belőle egyetlen szó is igaz volna. Minthogy pedig annak beküldője az én lovagiaságomra hivatkozva kezeskedik az esemény valódiságáról, azért én kénytelenítve vagyok az ellen felszólalni s biztosítani önt, hogy svídníki uradalmamban az egész eset meg nem történt, hogy erdészemet nem hívják Dzendzel Péternek, hogy azon uradalmamban a múlt télen sertésnyájam nem is volt — s főleg arról, hogy én senkinek ezen vagy illyforma esetet el nem beszéltem. Jelen soraim közlését tisztelet el kérem. Órmezőn május 18. 1859. Gróf Szirmay Sándor.

Lóverseny határnapok.

Pest: június 5., 7. és 9.

Lemberg: június 18., 20., 22.

Kolozsvár: július 26., 27., 28.

Székesfejérvár: aug. 19.

Boroszló: június 1., 2., 3.

Berlin: június 19., 20., 21., 22., 23., 24.

Posen: július 1., 2.

Hamburg: július 16., 17., 18.

Dobran: augusztus 5., 6., 8., 9., 10.

Baden-Baden: sept. 3., 7., 10.

Nevezési zárnapok.

Június 1. — Kolozsvár: Első Császárdíj 500 arany. — 2-ik Császárdíj 300 a. (10. sz.)

Június 6. — Pest: Batthyány-Hunyady-díj. (1. sz.)

Június 7. — Pest: Eladó verseny. — Sándor-díj. (1. sz.)

TARTALOM:

Jules Gérard újabb levelei. — A pesti gyep története. — Verseny-műszótár. — Tájékoztás a pesti versenyek iránt. — Lóversenyek Angliában. — Vegyesek. — Lóárverés. — Nyílt posta.

Megjelen e lap minden hó 10. 20. és 30-án legalább egy iven. Előfizetést elfogad a szerkesztőség (Pest, Szervita-tér 3 sz. 2-ik em.) egész évre 10 for. 50 kr., félévre 5 for. 25 kr. ausztr. értékben. Az 1857-ik és 1858-ki évfolyamok teljes példánya még kapható.

Tulajdonos kiadó és felelős szerkesztő Bérczy Károly.

Pest, 1859. Nyomatott Emich Gusztávnál. Barátok tere 7. sz.

 Melléklet: a pesti lóversenyter rajza.